

دومین کنفرانس جهانی "لیبر استارت" و اهداف پیش رو!

دومین کنفرانس جهانی سالانه همبستگی کارگری "لیبر استارت" از تاریخ 18 تا 20 نوامبر در کشور ترکیه برگزار شد. درج بموقع این خبر از طرف سایت کانون مدافعان حقوق کارگر، گزارش و موضع گیری صحیح آنها توجه فعالین سوسیالیست در جنبش کارگری ایران را به خود جلب کرد. این دومین کنفرانس است که با شرکت بسیاری از اتحادیه های کارگری کشورهای مختلف دنیا و نیز حضور مرکز همبستگی آمریکایی (سالیادارتی سنتر) در آن به "میزبانی" لیبر استارت برگزار می شود. اهداف و استراتژی ای که کنفرانس هایی از این نوع دنبال می نمایند از منظر جنبش کارگری جهانی بویژه در کشورهای شرکت کننده در آن که بیشتر آنها را کشورهای پیرامونی و عربی تشکیل می دهند حائز اهمیت است، به عبارتی ترکیب نیروهای شرکت کننده در آن و روندی که این کنفرانس با توجه به اوضاع جنبش کارگری جهانی پیش روی خود قرار میدهد قابل بررسی و تعمق است. استراتژی و اهداف این کنفرانس تا چه حد می توانند در خدمت تقویت جنبش کارگری در بیابند جای سوال جدی دارد. خصوصاً با توجه به این که در شرایط فعلی طبقه کارگر جهانی نه با اهداف و سیاستی روشن و نیز نه متشکل و متحزب از دیدگاه سوسیالیستی، اما در هر صورت برای دفاع از دست آوردهایش و بر علیه برنامه های ریاضت اقتصادی دولت های امپریالیستی و عقب مانده و ارتجاعی، درگیر مبارزات وسیع ضد سرمایه داری است و همچنین کشورهای عربی و آفریقایی در شرف انقلابات نیمه تمام هستند، به این حرکت اهمیت ویژه ای می دهد. از این منظر برای سوسیالیست های کارگری سکوت و پرده پوشی در رابطه با اهداف مرکز همبستگی آمریکا و سایت لیبر استارت از گذاشتن چنین کنفرانس هائی و در قبال جنبش طبقه کارگر جایز نخواهد بود.

از مسائل مورد توجه و چشمگیر در کنفرانس مذکور یکی برگزار کننده این کنفرانس یعنی "لیبر استارت" (1) و دیگری ترکیب نیروهای شرکت کننده در آن و بویژه همه کاره ی آن سالیادارتی سنتر است، "سالیادارتی سنتر" یا مرکز همبستگی کارگری آمریکا با نقشی که این نهاد به عنوان یک نهاد امپریالیستی ایفاء می کند جای بحث دارد. ما هم خود را مؤظف می دانیم که از این منظر به مسئله در حد توان بپردازیم.

هدف از ایجاد "سالیادارتی سنتر" این نهاد امپریالیستی ظاهر عبارت است از «کمک به ایجاد جنبش جهانی کارگری بر زمینه اتحادیه های کارگری دمکراتیک و مستقل برای تقویت اقتصاد و قدرت سیاسی کارگران» و ظاهر یک نهاد غیر انتفاعی است که در بیش از بیست و پنج کشور تحت نام «اتحادیه کارگری» شعبه دارد ولی در اصل سیاست امپریالیستی آمریکا را در این اتحادیه ها تبلیغ و ترویج می نماید. این نهاد بعنوان یک عامل باز دارنده مانع ایجاد تشکلهای مستقل، طبقاتی و رادیکال در میان کارگران کشورهای مختلف جهان میشود. در واقع هدف اصلی این نهاد فاسد ساختن جنبش کارگری کشورهای مربوطه و جنبش کارگری جهانی است. فلسفه برنامه و موجودیت این نهاد دقیقاً بر مبنای همان فلسفه، ان.ئی.دی و نیز ا.آی.اف.ال.دی بنیانگذاری شده است (2). از خصوصیات سالیادارتی سنتر همچون یک نهاد امپریالیستی این که در حرف خواهان اعطای مشارکت سیاسی به کارگران و اتحادیه های کارگری است و حمایت از منافع آنها را دارد، اما در عمل خواهان تشویق اتحادیه ها و گروههای کارگری در ترویج و ارتقاء خصوصی سازی و گلوبالیزاسیون نظام سرمایه داری امپریالیستی میباشد. ان.ئی.دی و سالیادارتی سنتر منابع مالی فراوانی در اختیار میانه روها (سانتریستها) و راسیستهای اتحادیه های کارگری برای مقابله با اتحادیه هایی که انعکاس منافع واقعی کارگری و رادیکال هستند، قرار می دهند. هدف اصلی چنین سیاستی به رهبری رساندن افراد موافق سیاست آمریکا با صرف مبالغ فراوان دلار و ممانعت از ورود نمایندگان واقعی کارگران مترقی و چپ و سوسیالیست در راس این اتحادیه ها است. استراتژی ای که در واقع این نهاد امپریالیستی جلو روی خود دارد یاری رساندن به بورژوازی جهانی برای حذف گرایشات رادیکال درون جنبش کارگری میباشد و همچنین تاثیر گذاری

مخرب و فاسد نمودن جنبش کارگری کشورهای مختلف از طریق برآورده کردن باصطلاح نیازهای مالی جنبش کارگری است. البته باید تاکید کرد که بخش مهمی از جنبش کارگری آمریکا و فعالینش، خود منتقد جدی سیاستهای بین المللی رهبری اتحادیه سراسری کارگران آمریکا هستند و علیه آن مبارزه می کنند.

آمریکا در شهر واشینگتن، "ند" (3) را تشکیل داد که سیاست خارجی اش را از طریق آن گسترش داده و در عین حال به آن ظاهری غیر دولتی بدهد. "ند" مدعی است که دموکراسی را اشاعه میدهد در حالی که به طور واقعی فقط برای پیشبرد اقتصاد بازار عمل میکند و کنترل مداوم قدرتمندان محلی و الیت جهانی را اعمال مینماید. برخی از رهبران سیاست خارجی آ.اف.ال - سی.آی. او (4) در زمره بنیانگذاران "ند" بوده اند و فدراسیون مرکز آمریکائی برای همبستگی بین المللی کارگران که بنام سولیداریتی سنتر شناخته شده یکی از چهار نهاد اصلی "ند" است که همسوی شاخه های بین المللی احزاب دموکرات و جمهوریخواه و اطاق تجارت می باشند. سولیداریتی سنتر 90 درصد بودجه ی خود را از "ند" دریافت میکند و عمدتاً برای تخطئه و منحرف کردن مبارزات کارگران دیگر کشورهای دنیا و در کل برای پیشبرد اهداف سیاست خارجی دولت امپریالیست آمریکا بکار گرفته میشود.

سیاستهای آشکار و پنهان امپریالیست آمریکا برای دست اندازی در جنبشهای کارگری کشورهای مختلف و جنبش کارگری جهانی برای همگان روشن است. یکی از پیروزیهای فدراسیون کار آمریکا - کنگره سازمانهای صنعتی، زمان قیام کارگران فولاد گدانسک در لهستان بود. این یک جنبش کارگری اصیل بود با خواسته کنترل کارگران بر کل جامعه، ولی رهبری جنبش "همبستگی" (سولیداریتی) خیلی زود به صورت اهرمی برای بازگشت به سرمایه داری تبدیل شد. فدراسیون کار آمریکا - کنگره سازمانهای صنعتی به جنبش "همبستگی" کمک مالی رساندند و تشویق کردند که جنبه های بسیار دمکراتیک و سندیکالیستی آن محدود شود. شکست جنبش کارگری لهستان و خیانت لخ والنسا در تبعیت ایشان از اصل بورژوازی "دشمن دشمن من، دوست من است" فراموش ناشدنی است. جنبش کارگری لهستان و جهان هرگز فراموش نخواهند کرد که چگونه دلارهای امریکایی رهبران آن جنبش را فاسد نمود و پیروی از راهکارهای ضد کارگری بورژوازی به مانعی بر سر استقلال سیاسی تشکیلاتی طبقه کارگر لهستان تبدیل شد.

هدف "مرکز همبستگی آمریکایی" از تماس با جنبش کارگری جهان و فعالینش در کشورهای شرکت کننده (5)، شکل دادن به یک جریان آمریکایی در جنبش کارگری کشورهای نامبرده است. که نه تنها مبنای سیاستها و اقداماتش در راستای تحقق منافع مستقل طبقه کارگر جهان علیه صاحبان صنایع و سرمایه ی امپریالیسم امریکا نمی باشد بلکه هدفش تحقق منافع سیاست خارجی آمریکا در قبال رژیمهای کشورهای نامبرده میباشد. "مرکز همبستگی آمریکایی" می کوشد تا جنبش کارگری این کشورها و در کل جنبش کارگری جهانی و فعالین آنرا به دنبال سیاستهای ضد کارگری و ارتجاعی و امپریالیستی بکشانند.

در دومین کنفرانس جهانی همبستگی کارگری "لیبر استارت"، 21 کارگاه آموزشی با موضوعات متنوع طی روزهای 19 و 20 نوامبر برگزار شد. کارگاه ها یا پنلها به درخواست گروههای شرکت کننده در کشورهای مختلف سازمان داده شده بود. "لیبر استارت" که مسئولیت برگزاری این کنفرانس را بعهده داشت بطور قطع با نهاد ضد کارگری و امپریالیستی سولیداریتی سنتر با یک منفعت مشترک و همسو در کنفرانس ظاهر شده است. نهاد "لیبر استارت" که با نام کارگر، علیه جنبش کارگری جهان عمل میکند در این دو کنفرانس جهانی نقش تعیین کننده داشته است. این یک نهاد صهیونیستی و اسرائیلی است و سیاستهای کارگرایش ربط مستقیم به سیاستهای اسرائیل و آمریکا در قبال جنبش کارگری جهانی دارد. لازم است برای افشای این سیاستها و معرفی این نهاد و عملکرد تنگاتنگش با سولیداریتی سنتر اشاره ای شود به چند دهه گذشته که این سیاستها شکل گرفته است. (6) در سال 1956، زمانی که اسرائیل بطور ضربتی شبه جزیره سینا از جمله کانال سوئز را اشغال کرد، بن گوریون اعلام نمود که پادشاهی یهود طبق روایات تورات در مناطق فتح شده برقرار خواهد شد. حکومت آیزنهاور بسرعت کلیه کمکهای مالی آمریکا به اسرائیل را قطع نمود. در این زمان رهبران فدراسیون کار آمریکا - کنگره سازمانهای صنعتی متحداً به حکومت آمریکا فشار آوردند که مجدداً به کمک هایش به اسرائیل ادامه دهد. ولی اسرائیل تحت فشار پس از دو هفته عقب نشست. از همان زمان رابطه نزدیکی بین رهبران یهودی آمریکا، رهبران اتحادیه ها و همچنین حاکمیت اسرائیل بوجود آمد. از طرف دیگر مقامات اطلاعاتی اسرائیل از جانب واشنگتن تشویق و از نظر مالی تامین میشدند تا در حکومت ها، اتحادیه های کارگری و نهادهای مدنی جمهوری های مستقل قاره آفریقا نفوذ کنند. صدها پروژه با میلیونها دلار از پول سازمان سیا و حق عضویت کارگران در فدراسیون کار آمریکا - کنگره سازمانهای صنعتی بسمت اسرائیل روانه شد. "سیاستها و اهداف" "لیبر استارت" در این راستا عمل می نماید و هزینه سنگین این کنفرانس در قبال میلیونها دلاری که از پول سازمان سیا که به جیب دلالان اسرائیلی و فدراسیون کار آمریکا برای پیشبرد این پروژه های مشترک سرازیر میشود تامین شده است. سولیدارتی سنتر به دلیل اینکه ماهیت امپریالیستی اش در سطح بین المللی و برای بسیاری از کشورها تا حدود زیادی روشن شده است از لیبر استارت به عنوان بازیگر جلو صحنه و بازوی سیاست خود استفاده می نماید. بعنوان مثال: کارزار بین المللی بایکوت اسرائیل و حمایت از مبارزات حق طلبانه مردم فلسطین در این کنفرانس چشم گیر و موثر بوده است. آنها بارها در کارگاه های مختلف در مورد وضعیت

مردم فلسطین و ضرورت بایکوت رژیم اسرائیل جدل های جدی راه انداختند و بارها یکی از مسئولین لیبر استارت، اریک لی، را به خاطر مخالفت فردی اش با بایکوت اسرائیل به چالش کشیدند.

اهدافی که " لیبر استارت " با برگزاری این کنفرانس و رابطه اش با مرکز همبستگی آمریکایی دنبال می نماید، هیچ نوع خدمتی به متحد شدن طبقه کارگری جهانی و رفع موانع و معضلات آن نمی کند. برحسب برنامه ریزی قبلی این کنفرانس می بایست در استرالیا برگزار شود دلیلی که این کنفرانس به ترکیه انتقال داده شده است کاملاً روشن است، کشورهای خاور میانه و پیرامونی در شرف تغییر و تحولات بنیادی هستند. همچنین سرمایه داری جهانی، از آمریکا تا یونان و ایتالیا، از مصر تا ایران و سوریه و بحرین درگیر بحران های عمیق اقتصادی و سیاسی است و راهی برای بیرون آمدن از این وضعیت پیش رو ندارد. بر بستر این اوضاع، اعتراضات و اعتصابات کارگری در سطح گسترده ای در کشورهای مختلف جهان به درجات مختلف در جریان است. در برخی کشورها نظیر تونس و مصر در پی سقوط دیکتاتورها و باز شدن نسبی فضای سیاسی، جنبش های کارگری رو به رشد هستند و این، بورژوازی این کشورها و جهانی را به چاره جویی و هراس انداخته است، از سوی دیگر در سایه دیکتاتوری ها بطور مشخص در ایران، جنبش های کارگری با همه سرکوب و فشارها، در حال مبارزه و کشمکش طبقاتی اند. به موازات مبارزات طبقه کارگر جهانی در کشورهای مختلف و در سطوح گوناگون، بورژوازی جهانی می کوشد تا با تشدید فعالیت نهادها، ارگانها، و مراکز ضد کارگری همچون سولیدارتی سنتر و لیبر استارت و به قصد پیشبرد اهداف خود، به عنوان حامی و مدافع طبقه کارگر ظاهر شوند. جنبش کارگری ایران و فعالینش علی الخصوص از یکطرف زیر شدیدترین فشارهای سرکوب و شکنجه رژیم دیکتاتور جمهوری اسلامی هستند از طرف دیگر به علت تحریمهای اقتصادی و تهدیدهای کشورهای امپریالیستی در اسفناک ترین شرایط بسر میبرند. (7) شرکت نهادهایی تحت نام فعال جنبش کارگری ایران در این کنفرانس تا چه اندازه به حل معضلات بشدت حاد فعلی جنبش کارگری ایران کمک خواهد نمود خود جای بحث جدی دارد.

بخشی از این کنفرانس را مسلماً بدنه کارگری جنبش کارگری کشورهای شریک کننده را تشکیل می داده است اما نکته ای که در این کنفرانس با توجه به ترکیب آن باید در نظر گرفت این است که سیاستهای تعیین کننده این کنفرانس کاملاً تحت کنترل و نفوذ رهبران اتحادیه ها و نهادهای امپریالیستی بوده است و کارگران در تصمیم گیریها و پیش بردن اهداف این چنین کنفرانس هایی نقش نظاره گری بیش نخواهند داشت. کنفرانسی با چنین مختصاتی قطعاً نخواهد توانست در جهت منافع جنبش کارگری جهانی قدمی رو به جلو بردارد. تنها حضور طبقه کارگری جهانی با استقلال مالی اش و تشکلهای واقعی اش در تشکیل کنفرانس های جهانی تضمین کننده منافع کل کارگران خواهد بود. و کوشش طبقه کارگر جهانی برای گسستن حلقه اتصال " اعطای ملی برای دموکراسی و سولیدارتی سنتر " با جنبش کارگری امروزه امری بسیار حیاتی است. تنها با مبارزه طبقاتی جدی و نقش فعال سوسیالیستهای کارگری می توان جنبش کارگری جهانی و سایر کشورهای دیگر را از خطر این نهادهای امپریالیستی و فاسد امثال سولیدارتی سنتر و سایت لیبر استارت مصون داشت.

دسامبر 2011

زیر نویسها:

(1) در مورد خود لیبر استارت زمانی که به سایت اش مراجعه می کنید، چیزی زیادی نمی توانید بدست بیاورید، جز اینکه تاریخ شروع فعالیت و اینکه اکنون 500 نفر دواطلب با 20 زبان با این سایت در سراسر جهان همکاری می کنند و اخبارش در 700 سایت اتحادیه های کارگری درج می شوند. مثل همیشه باید اهداف واقعی را در عمل واقعی این سایت و همکاران واقعی آن نیز یافت. تا کنون این سایت 2 کنفرانس برگزار کرده است که در هر دو آنها مرکز همبستگی کارگری آمریکایی نقش اصلی را داشته است، مثلاً در همین کنفرانس مورد بحث درصد قابل چشمگیری از پانل ها متعلق به این تشکیلات بوده اند. بگذریم از اینکه اکثر اتحادیه های شرکت کننده از کشورهای دیگر یا دست ساز این مرکزند و یا اینکه از همکاران اش هستند. این تا حدی است که در مصاحبه های شرکت کنندگان ایرانی هم نمایان است. یکی از آنها تعداد اتحادیه های شرکت کننده از کشورهای عربی و دیگر کشورها مانند (پاکستان، فلیپین، آمریکا، کانادا، انگلیس و...) را 100 تا که اکثران دست ساخت این مرکزند نام می برد. حتا وی به ایران نیز اشاره می کند. این همه به نظر می رسد که بعد از گزارشی است که کانون مدافعان حقوق کارگران در داخل از این کنفرانس و اهداف آن ارائه داده می باشد. این گزارش در سایت های اینترنتی واز آن جمله آدرس زیر قابل دسترسی است.

<http://labourstart.html11/2011.blogspot.com/1http://kanoonmodafean>

(2) سازمان ملی برای تحقق دموکراسی (ان.ئی.دی) این سازمان، یا سازمان ملی برای تحقق دموکراسی بوسیله رونالد ریگان رئیس جمهور اسبق آمریکا در سال 1983 بوجود آمد. هدف از این نهاد این بود که یکم، "دموکراسی" نوع آمریکایی را در سراسر جهان صادر و بر پا نماید. و دوم از آنجا که نقش سازمان جاسوسی (سی.آی.ا) در برپایی کودتاهای خونین علیه دولتهای ملی کشتارهای رهبران واقعی اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری منتسب به جیب و جنبش کمونیستی در کشورهای مختلف جهان در سالهای 1974 در میان زحمتکشان و توده های تحت ستم جهان و همچنین در میان مردم آمریکا بر گشته بود، این نهاد امپریالیستی (ان.ئی.دی) بموازات در خدمت پیشبرد سیاست خارجی امپریالیسم آمریکا ایجاد شد.

از 1994 تا 1996 ان.ئی.دی اعتبار مالی که بالغ بر 2500000 دلار میشود را به انستیتو آمریکایی برای توسعه آزاد مراکز کارگری (که مخفف آن، ا.آ.اف.آل.دی میباشد) اعطاء نموده است این نهاد از طرف سازمان سی.آی.ا طرف دهها سال برای سرکوب و براندازی اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری مترقی مورد استفاده قرار گرفته است. ا.آ.اف.آل.دی یکی از سازمانهای تشکیل دهنده مرکز آمریکایی برای همبستگی بین المللی کارگری (سالیادارتی سنتر) میباشد.

سالیاداری سنتر در سال 1997 از طرف ا.اف.ال.سی.آی. با تلفیق چهار سازمان مرتبط با ا.اف.ال.سی.آی. او به اصطلاح برای کمک به برپایی اتحادیه ها و سندیکاهای "کارگری" دوستدار آمریکا تاسیس گردید. 1. آی.اف.ال.دی 2. انستیتو کارگری آزاد آسیا-آمریکایی 3. مرگز کارگری آفریقا-آمریکا 4. انستیتو اتحادیه آزاد کارگری. این نهادها در اتحادیه ها و سندیکاهای کشورهای جهان سوم خصوصاً بر آموزش کارگران تلاش و برنامه ریزی نموده اند.

(3) واشینگتن "ند" NED
National Endowment for Democracy

AFL-CIO (4)
American Federation of Labor and Congress of Industrial Organizations

(5) - سه کارگاه با عنوان بهار عربی با حضور اتحادیه های مصر، اردن، مراکش، عراق و ...
- سه جلسه در مورد ساخت اتحادیه های دموکراتیک در عراق و سازمان های کارگری آلترناتیو و راه های جدید برای سازماندهی کارگران عرب
- پنلی با عنوان اسرائیل- فلسطین
- راه های جدید برای سازماندهی کارگران عرب
- جلساتی در مورد کارگران مهاجر، کارهای سخت و پرخطر، رسانه های اجتماعی، اینترنت، امنیت شغلی، سازمان های کارگری آلترناتیو و ...
- پنلی هم به مسایل ایران اختصاص داده شده که در برنامه اعلام شده لیبر استارت، اداره آن به عهده گروهی با نام (International Alliance in solidarity with the Workers of Iran) (اتحاد بین المللی در همبستگی با کارگران ایران) است (1).

(6) مروری بر: پال بال، مراقبت از صنعت و تجارت - ساموئل گومپرز، جرج مینی، لین کرکلند؛ و ترازدی اتحادیه های کارگری امریکا، ۱۹۹۹.

Kirkland; and the Paul Buhl, Taking Care of Business: Samuel Gompers, George Meany, Lane
Tragedy of American Labor, Monthly Review, 1999

(7) شرکت کننده گان ایرانی در این کنفرانس از اعضاء اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران و اتحادیه آزاد کارگران بوده اند که در عین حال از برگزاری این کنفرانس و نتایج آن اظهار رضایت نموده اند. یکی از نمایندگان اتحاد بین المللی شرکت کننده در کنفرانس مدعی است که سعی نموده است به افشاگری سولیدارتهی سنتر بپردازد. جا دارد به اتحاد بین المللی و نمایندگانش در این کنفرانس یادآوری نمود از زمانی که مهدی کوهستانی نژاد عضو اتحاد بین المللی بود و به عنوان یک عنصر کارچاق کن از طرف "سولیدارتهی سنتر" قصد منحرف نمودن و به فساد کشاندن جنبش کارگری ایران را داشت، اتحاد بین المللی در افشای مزدوری و پادویی مهدی کوهستانی و مرکز همبستگی سکوت را اختیار نمود. در آن شرایط تاریخی مهم اتحاد بین المللی با این عمل نه تنها مسئولانه از جنبش کارگری و استقلال طبقاتیش دفاع و حمایت نمود بلکه در قبال این حرکت امپریالیستی و عاملان آن کاملاً سکوت را برگزید. افشاگری این حرکت امپریالیستی در این کنفرانس زمانی میتواند از جانب اتحاد بین المللی و نمایندگانش حقانیت یابد که برای جنبش کارگری ماهیت ضد کارگری و امپریالیستی این نهاد و عاملان آن را افشاء نموده باشد. هر نهاد و تشکل جدی می بایست چنین تجمعات سازمان یافته از طرف نهادی امپریالیستی را بایکویت و افشا نماید. این حداقل کاری است که هر سازمان و نهاد جدی می بایست در دستور کار خود قرار دهد.

Manba: www.socialistworkers.blogspot.com